

EU, men eksporterer hvidt sukker. EU's største markeder er Mellemøsten (35% af eksporten i 1996-1998), Nordafrika (20%) og andre europæiske lande (16%).

Priser

Overskudsproduktionen og den deraf følgende forøgelse af lagrene i løbet af 1990'erne har ført til historisk lave priser på verdensmarkedet. Tidligere har der været voldsomme prissvingninger på verdensmarkedet for sukker, men eksperter i Kommissionen mener, at det er mindre sandsynligt, at der vil forekomme sådanne svingninger i fremtiden. I de industrialiserede lande betragtes sukker som et basisnæringsmiddel, som vil blive købt uanset prisen. Manglende udbud har derfor ført til hurtige prisstigninger. I dag tegner udviklingslandene sig imidlertid for en langt større – og stigende – del af efterspørgs-

len på verdensplan, og det har gjort markedet mere prisfølsomt. Strukturen i verdenshandelen har ændret sig, og der er mange flere forsyningskilder.

Den følgende tabel giver et overblik over udviklingen i spotpriserne på henholdsvis hvidt sukker (London) og råsukker (New York) i løbet af det sidste års tid. Det fremgår, at priserne for hvidt sukker i løbet af det seneste år er faldet ganske kraftigt, mens priserne på råsukker har været mere stabile. I bilaget er udviklingen i verdensmarkedsprisen på sukker illustreret for en 10-års periode og sammenholdt med udviklingen i EU's nettoeksport og Brasiliens eksport af sukker. Verdensmarkedsprisen for sukker har haft meget store udsving i perioden siden 1989, men der har samlet set været en faldende pristendens.

Verdensmarkedspriser for sukker (spotpriser) i EUR/t

Primo måned	Hvidt sukker No. 5 (London)	Råsukker No. 11 (New York)
Januar 2003	21,65	17,72
December 2002	23,26	20,42
November 2002	23,56	20,88
Oktober 2002	21,38	19,01
September 2002	23,18	18,17
August 2002	23,57	18,23
Juli 2002	22,49	18,85
Juni 2002	24,00	17,10
Maj 2002	25,75	18,36
April 2002	24,68	17,74
Marts 2002	27,98	17,89
Februar 2002	27,64	17,53
Januar 2002	29,66	19,86

Kilde: Kommissionen (Forvaltningskomiteen for sukker).

Omkostninger

En opgørelse over omkostningerne ved produktion af sukkerroer har ikke kunnet fremskaffes. Fødevareøkonomisk Institut har i rapport 126, Reform af EU's sukkerpolitik, beregnet marginalomkostninger for sukker i EU-landene til at variere fra 19,89 euro pr. tons i Storbritannien, Tyskland, Frankrig og Østrig til 49,76 euro pr. tons i Italien. Hvad angår omkostningerne ved forarbejdning af roer til hvidt sukker, har Kommissionen forsøgt med data, som er stillet til rådighed af det organ, der varetager sukkerindustriens interesser (CEFS: Det Europæiske Ud-

valg for Sukkerfabrikanter), men har ikke fundet dem så detaljerede, at de har kunnet kontrolleres. Samme usikkerhed gør sig gældende omkring produktionsomkostninger for rørsukker.

Som eksempel på et udviklingsland, hvor produktionsomkostningerne er højere end de priser, som råsukker eller hvidt sukker kan sælges for på verdensmarkedet (selv om specialprodukter kan sælges med fortjeneste) kan nævnes Mauritius. Mauritius' sukkerindustri er derfor meget afhængig af at have adgang til at sælge på EU-markedet til garanterede EU-priser. Produktionsomkostningerne i Mauritius er mere end